

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Capitula data post reditum Legatorum à sede apostolica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

CAPITVLARE INTERROGATIONIS

AD EPISCOPOS

DE PRESBYTERIS CRIMINOSIS.

Certum est Karolum Magnum multum laborasse ut quietam ac tranquillam vitam procuraret populis sibi subiectis, precipue vero viris ecclesiasticis, ac propterea omni studio in id incubuisse ut vitam eorum moreseque ad optimum exemplar componeret. Duæ in primis res animum ejus valde occuparunt, quid agendum foret de Presbyteris criminosis non convictis neque confessis, & quid Chorepiscopis liceret, quidve non liceret. Ea de causa Arnonem Archiepiscopum Iuvavensem & alios quosdam misit ad Leonem III. Pontificem Romanum anno DCCCXCIX. aut circiter, ut ejus responsis edoctus, rei finem imponeret quæ tum multum habebat difficultatis ac laboris. Interim regni sui Episcopos per literas admonuit legationis à se Romam misse, ut & ipsi serio cogitarent quid fieri deberet, ac postea in commune consulerent coram Imperatore. Epistola ejus missa ad Episcopos non extat integra. Superest tantum ea pars in qua agitur de Presbyteris criminosis, relata in libro v. Capitularium cap. XXXV. & apud Hincmarum in epistola XLVIII. cap. I.

FRAGMENTVM EPISTOLÆ IMPERATORIÆ.

ET hoc vobiscum magno studio pertractandum est, quid de illis Presbyteris unde approbatio non est, & semper negant, faciendum sit. Nam hoc sepiissime à nobis & progenitoribus atque antecessoribus nostris ventilatum est, sed non ad liquidum hæctenus definitum. Vnde ad consulendum patrem nostrum Leonem Papam sacerdotes nostros mittimus. Et quicquid ab eo vel à suis perceperimus, vobis, unà cum illis quos mittimus, renuntiare non tardabimus. Vos interdum vicissim tractate adtentius quid ex his vobiscum constituamus unà cum prædicti sancti patris institutionibus; ut murmur cesset populi, & nos his satisficientes, in læsi, Domino auxiliante, ab utriusque maneamus.

CAPITVLA DATA POST REDITVM LEGATORVM

A SEDE APOSTOLICA.

De Chorepiscopis, ne deinceps fiant.

VI. 127.

Placuit ne Chorepiscopi à quibusdam deinceps fiant; quoniam hæctenus à nescientibus sanctorum patrum & maxime Apostolicorum decretis suisque quietibus ac delectationibus inhaerentes facti sunt. Idcirco & olim per sepe & nostro à sancta apostolica sede tempore sunt

prohibiti, & ne deinceps à quoquam tam ordinante quam ordinari cupiente talis præsumptio assumatur, à cunctis nostri regni Episcopis est in synodo canonicè prohibitum.

Ut si Chorepiscopi aliquam consecrationem aut confirmationem fecerint, ab Episcopis canonicè reformentur.

II. Hominum confirmatio, Ecclesia. VI. 129.

rum, altarium, virginum, chrismatum, Presbyterorum, Diaconorum, & Subdiaconorum consecrationes à Chorepiscopis factæ, ab Episcopis qui canonicè ordinati sunt reformandæ canonicèque sunt peragenda, quia Chorepiscopi hæc contingere non debuerunt nec agere potuerunt. Non enim ea tribuere valuerunt quæ non habuerunt. Nequaquam enim talis ordinatio vel consecratio reiteratio esse à prudentibus & rectè sapientibus videtur, sed irrita indubitanter fore agnoscitur. Si quis autem Chorepiscoporum aliquid ex prædictis agere tentaverit, non acta sed imperfecta atque irrita erunt, & ipse omni ecclesiastico irrevocabiler careat gradu.

De Presbyteris & ministris Ecclesie, ut à suis & non ab aliis Episcopis chrisma petant vel accipiant.

VII. 394. III. In singulis Episcoporum parochiis Presbyteri eorumque ministri non à quibuslibet Episcopis, sed à suis propriis, chrisma petant vel accipiant. Nec alio unquam tempore, juxta sacros canones vel secundum morem Romanum, nisi in cena Domini sanctum chrisma conficiatur. Quibus etiam diebus Presbyteris vel eorum ministris canonicè dispensandum est, sed non aliis tradendum nisi solummodo Presbyteris vel Diaconibus aut Subdiaconibus bene fidelibus. Indignum enim est ut alij illud suscipiant nisi illi qui hoc in tradendo usuri sunt.

De Chorepiscoporum cassanda superstitione.

IV. Similiter & hoc statutum est, ut à Chorepiscopis, qui juxta sanctorum decreta locum septuaginta Discipulorum id est Presbyterorum tenent, vel ab ipsis Presbyteris nec virginum consecratio, nec

sancti Spiritus traditio, nec Ecclesiarum vel altarium consecratio, vel illa quæ solis Episcopis debentur, fiat. Nam si à duobus Episcopis Episcopus non potest consecrari, quomodo ille Episcopus erit, aut aliquid de episcopali ministerio, nisi quantum Presbyter, cujus locum in Ecclesia tenet, agere poterit: Omnia ergo quæ isti præsumptiosi de episcopali ministerio egerunt, irrita esse comprobantur & effectu carere, atque per omnia tam ab apostolica sede quam & omnium Episcoporum decreto irrita esse, & potius nociva quam aliqua adjumenta sunt judicata, ac sæpius interdicta. Ideoque ne fiant sub anathematis vinculo interdicimus, atque qui ab eis sunt polluti potius quam sanctificati in meliorem statum canonicè, id est, à tribus ordinatis Episcopis, ut reformentur jubemus: quia reformatio non est iteratio, sed ecclesiastica & canonica perfectio.

De his qui à Chorepiscopo confirmati sunt.

V. Si quis ab Episcopo, & non à Chorepiscopo, qui non Episcopus, sed Vicarius Episcopi, priusquam prohibiti essent, & erant & dicebantur, fuerit confirmatus, reiterari talis confirmatio non debet. Nam Chorepiscopante apostolicam atque synodalem prohibitionem non ex septuaginta Discipulorum, ut sacri canones testantur, ordine erant, quos nunquam Spiritum paraclitum tradidisse novimus. Sed quia olim, ut dictum est, jamdicti Chorepiscopi prohibiti sunt, ideo modò nihil sunt, nec Spiritum paraclitum ullo unquam tempore tradere non potuerunt, nec modò possunt. Quapropter non apparet iteratum quod olim canonicè non agnoscitur patratum.

EDICTVM DOMINICVM

De honore & adiutorio Episcopis præstando à Comitibus & aliis iudicibus, datum circa annum Christi DCCC.

Karolus gratia Dei Rex Francorum & Langobardorum ac Patricius Romanorum dilectis Comitibus seu Iudicibus & Vassis nostris, Vicariis, Centenariis, vel omnibus Missis nostris & Agentibus. Cognoscat utilitas vestra quia resonit in auribus nostris quorundam præsumptio non modica, quòd non ita ob-

temperetis Pontificibus nostris seu sacerdotibus quemadmodum canonum & legum continet auctoritas, ita ut Presbyteros nescio qua temeritate præsentari Episcopis denegetis, insuper & aliorum Clericos usurpare non pertimescatis, & absque consensu Episcopi in vestras Ecclesias mittere audeatis. Necnon & in ve-

X iij